

fommer mig ikke at kunne være synderlig Grund til at jage stærkt efter at komme ud af en saadan Stilling. Jeg skal iøvrigt takke det ærede Finantsudvalg for dets Henstilling til Regjeringen og navnlig for, at det har gjort Henstillingen saaledes, at forsaavidt der sluttet en ny Overenskomst om den Tid, til hvilken Havnen skal være færdig, denne da netop bliver dette til 1ste Oktober 1873. Ved at udsætte Tiden til Sernbanens Aabning risikerer man jo let, som ogsaa for af en anden æret Taler bemærket, at Arbeidet ikke bliver færdigt til den Tid, og at altsaa Havnen vil ligge ufuldført en Tid, efterat Sernbanen er færdig og i Virksomhed, og det maa jo under alle Omstændigheder betragtes som uheldigt. Jeg tror nu ikke, at Staten vil tjene ved, at den nuværende Entrepreneur fjernes, forsaavidt som en nogenlunde rimelig Overenskomst kan sluttet; thi det vil da let gaa saaledes, at Arbeidet bliver dyrere for Staten, og at den Præfekt, vi forleden hørte af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds (Kruze), vil gaa i Opfyldelse, at Havnen vil komme til at koste maalk 400,000 Rd. mere. Efter hvad der er mig meddelt, skal det nemlig netop være den tilbageværende Del af Arbeidet — den ydre Havn — der vil bringe Entreprenuren Tab, og vil den bringe ham Tab, vil den ogsaa bringe Statskassen Tab, naar denne selv skal overtage Arbeidet i Stedet for at lade Entreprenuren udføre det for den engang afforderede Sum. Naar jeg skulde tænke mig den Maade, hvorpaa en saadan Overenskomst med Entreprenuren kunde sluttet, skulde det være omtrent som saa: at han forpligtede sig til at udføre Arbeidet inden den i Betænkningen fastsatte Tid, at der imidlertid tilbageholdtes den ved den første Kontrakt bestemte Del — jeg tror 5 pCt. — af Summen, som Arbejderne koste, at Kautionssummen blev, om muligt, forhøjet, at den egentlige Mulkt fra 1ste Oktober indværende Aar indeholdtes hele Tiden indtil 1ste Oktober 1873, og at, forsaavidt han saa ikke var færdig med Arbeidet til den bestemte Tid, han da fjernes og den egentlige Mulkt da ligeledes tilfaldt Staten. Derved vilde der i Alt efter en løselig Beregning fremkomme et

Depositum af 86,000 Rd., foruden den Sum, som de resterende Arbejder maatte andrage. Deri havde altsaa Statskassen dog lidt Garantii, og lidt bedre Garantii end nu for at kunne faae Arbeidet fuldført for den engang afforderede Pris.

A. Sager: Det forekommer mig, at det var et billigt Forlangende af den høitærede Minister, at vi skulde afholde os fra videre Ytringer om de to krigsførende Magter ved Eshbjerg. Den høitærede Minister har i Sind om muligt at slutte en Fred, og vi bør altsaa ikke lægge ham nogen Hindring i Veien ved vore Udtalelser eller Formeninger om den hele Affære, men overlade den høitærede Minister at gjøre, hvad han finder ret og godt, og saaledes, at vi senere kunne komme til at prøve det. Jeg skal altsaa ikke følge de ærede Herrer, som i mer eller mindre stærke Udtryk have yttret sig om Regjeringens Embedsmænd eller om Entreprenuren, om han er dyr for Andre eller er det for sin egen Regning osv. Jeg skal derhos bemærke, at, hvad Tidsfristen angaar, inden hvilken man vil have Eshbjerg Havn fuldført, da er jeg meget imødekommende i denne Henseende. Om den bliver sat til næste Aar eller til 5 Aar eller til 10 Aar, vil ikke gaa mig synderlig nær. Jeg kan ikke selv i Drømme se den Flaade, som skal komme ind i Eshbjerg Havn. Det kan være et meget interessant Anlæg, og jeg skal tilstaa, at, hvad jeg har set af det, forekommer mig at være smukt og godt udført. Altsaa med Hensyn til Tidsfristen skal jeg ikke lægge den høitærede Minister Noget i Veien. Men naar han kommer med Pengespørgsmaalet og siger, at der skal en betydeligt Extraudfrysning til for at fuldføre Anlægget, saa tillader jeg mig for mit personlige Bedkommende at erklære, at jeg vil stemme derimod. Man skal ikke kaste gode Penge efter slette; det er en god gammel Regel (Afbrydelse). Jeg veed meget godt — de Herrer behøve ikke at minde mig om det — at jeg kommer til at staa saa omtrent alene (Siden rigsmiisteren: Det har jeg ikke sagt!). Jeg siger altsaa, at med Hensyn til Pengespørgsmaalet kan jeg komme til at føre Krig med den høitærede Minister (Su-